

بگه‌ریوه بُو لای دایک و باوکت و هاوه‌لی چاک به بُویان

له عبدالله کوری عه مرو -رهزای خوایان لیبیت- ده‌لیت: پیاویک هات بُو لای پیغه‌مبهر -صلی الله عليه وسلم-، ووتی: به‌یعه‌نت پینده‌دم له سه‌ر کوچک‌درن (هیجره‌ت) وجیهاد کردن و داوای پاداشت له خواه گهوره ده‌که‌م، پیغه‌مبهر -صلی الله عليه وسلم- پیش فه‌رموموی: «ئایا هیچ کام له دایک و باوکت زیندوون؟»، ووتی: به‌لین، هردووکیان (زیندوون)، فه‌رموموی: «وداوای پاداشت له خواه گهوره ده‌که‌یت؟»، ووتی: به‌لین، فه‌رموموی: «بگه‌ریوه بُو لای دایک و باوکت و هاوه‌لی چاک به بُویان (چاکه‌کار به بِه‌رامبِه‌ریان)». وله ریوایه‌تیکی تردا: پیاویک هات بُو لای پیغه‌مبهر -صلی الله عليه وسلم- و داوای ئیزنى لیکرد بُو جیهاد کردن، ئه‌ویش فه‌رموموی: «ئایا دایک و باوکت زیندوون؟»، ئه‌ویش ووتی: به‌لین، فه‌رموموی: «جیهاد بکه به چاکه‌کاری بِه‌رامبِه‌ر ئه‌وان

[صحیحه] [بوخاری و موسیم هاوران له سه‌ری]

پیاویک هات بُو لای پیغه‌مبهر -صلی الله عليه وسلم- باسی خوش‌ویستی جیهاد و کوچک‌درنی بُوی کرد له پینتاو خواه گهوره، وئه‌م پیاووه دایک و باوکی له پاش خوش جیهیشتبیو که به دوایدا ده‌گریان، (بیکیان) [رواه أبي داود]. واته: (ده‌گریان) له ترسی ئه‌وهی شه‌هید بکریت، پیغه‌مبهر -صلی الله عليه وسلم- پرسیاری لیکی کرد: ئایا هیچ کام له دایک و باوکت زیندوون؟، ووتی: به‌لین، به‌لکو هردووکیان (زیندوون)، فه‌رموموی: «وداوای پاداشت له خواه گهوره ده‌که‌یت؟»، ووتی: به‌لین، فه‌رموموی: «بگه‌ریوه بُو لای دایک و باوکت و هاوه‌لی چاک به بُویان (چاکه‌کار به بِه‌رامبِه‌ریان)»، وله ریوایه‌تیکی تردا فه‌رموموی: (ارجع علیهمما فأضحكهما كما أبكيتهم) [رواه أبو داود]. واته: (بگه‌ریوه بُو لایان با پیکه‌نن هه‌روه کو چون گریان به هۆی تۆوه). پیغه‌مبهر -صلی الله عليه وسلم- داوای لیکرد که بگه‌ریته‌و بُو جیبیه‌جیکردنی مافیک که واجبتره، ئه‌ویش چاک هاوه‌ل بونه له گەل دایک و باوک، وئه‌مه له جیهادی نه‌فسه چونکه خزم‌هه تکردن برازی کردن و گوپیرایه‌لی کردنی ئه‌وانی تیدایه له چاکه‌دا، هه‌روه کو له ریوایه‌تکه‌ی (مسلم) دا هاتووه که (فیه‌ما فجاهد)، واته: (جیهاد و تیکوشاں بکه ئه‌ویش بخزم‌هه تکردنی ئه‌وان). له فه‌رموده‌یه کی تردا هاتووه که چاکه‌کاری بِه‌رامبِه‌ر دایک و باوک باشتره له جیهاد کردن له پینتاو خواه گهوره، (جاء رجل إلى رسول الله -صلی الله علیه وسلم- فسألة عن أفضل الأعمال فقال: "الصلاه" قال: ثم مه: قال: "الجهاد" قال: فإن لي والدين، فقال: "برك بِوالديك خير) [آخرجه ابن حبان]. واته: (پیاویک هات بُو لای پیغه‌مبهر -صلی الله عليه وسلم- پرسیاری باشترين کرده‌وه کانی کرد، ئه‌ویش فه‌رموموی: -نویزکردن-، پیاووه که ووتی: پاش ئه‌وه چی؟ فه‌رموموی: -جیهاد کردن-، پیاووه که ووتی: دایک و باوکم ماون، فه‌رموموی: چاکه‌کاری بِه‌رامبِه‌ر دایک و باوکت خیز و چاکه‌یه)، ئه‌م فه‌رموده‌یه به‌لگه‌یه له سه‌ر ئه‌وهی چاکه‌کاری بِه‌رامبِه‌ر دایک و باوک باشتره له جیهاد کردن، جگه له جیهادی فه‌ریزی عهین نه‌بیت، لیره‌دا پیش ده‌خریت چونکه واجبه له سه‌ر هه‌موو که‌سیک که ئه‌م جیهاده ئه‌نجامبدات ئه‌گەر داوای لیکرا

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/3260>